

شهید مظلوم
که مدت‌ها زیارت قبرش
منوع بود

محور این نوشتار مختصر یکی از بزرگترین شهدای انقلاب خمینی کبیر و به تعبیر مقام معظم رهبری، یکی از استوانه‌های انقلاب اسلامی است که در پیشیرد اهداف انقلاب نقشی جسمگیر و بی‌بدیل داشته است. اما با تأسف فراوان باید گفت که نهادها در هیچ رسانه‌ای باد و نای از این شهید والامقام نمی‌شود؛ بلکه حتی تصویری از ایشان در جای نصب نیست: به‌ویژه در مدرسه‌های فرضیه که این شهید در جوار این مدرسه به مبارزات خود علیه رژیم ستم‌شاهی پرداخته است. شهیدی که بزرگان چون آیات‌الله مجیدی از طریق شهید آیت‌الله بشیت و مرحوم آیت‌الله هاشمی رفسنجانی به خلوت‌های ایشان کمک مالی می‌رسانند.

شهید قریشی کسی است که تشییع بزرگ او هم در تهران و هم در قم بر رژیم ستم‌شاهی دردرساز شد. شهیدی که رژیم عاری از همه پهلوی از قدر و ایا هم بیمناس بود و براز مرقد مطهر این شهید، نگهبانی کماشته بود تا زائرانش را شناسایی و به سازمان جلد سواک گزارش دهد؛ لذا تا ماهها زیارت قبر ایشان منمنع بود.

حرجه این شهید بزرگوار در مدرسه آیت‌الله العظمی بروجردی (خان)، کانون مبارزات و مبارزان بود. اگر کسی می‌خواست، فعلاً سیاسی را بینشاد، نخستین نام را که می‌شنید، نام شهید محمدکاظم قریشی خمینی بود.

زمانی که نظام منحوس ستم‌شاهی را تصویب لایحه ننگین کاپیتوالسیون، عزت مسلمین و ایرانیان را جن مال کرد، کسی که با شهامت تام و ستودنی به حمایت از قیام امام خمینی قیام کرد، شهید والاگهر حجت‌الاسلام سید محمدکاظم قریشی خمینی بود. وقتی که این شهید را در سواک مخفوف مورد شکنجه و بازجویی قرار می‌دادند، بدون ذرهای ترس و با شجاعت تمام می‌گفت:

اینجانب از قانون صونیت مستشاران آمریکایی (کاپیتوالسیون) و تبعید آقای خمینی تقدیم موده و براز آقای خمینی دعاکردند و این تقدیر را وظیفه اجتماعی خود می‌دانم.

زمانی که ایشان روی منبر باطن پلید شاه مرتعج را اظهار می‌کرد، بعضی افراد از ترس بلند شده و مسجد را ترک می‌کردند؛ ولی ایشان هیچ هراسی از گفت حق نداشت.

دستان شهید

برخی از دوستان این شهید گران‌قدر و مؤثر در انقلاب اسلامی به شرح ذیل است:

حضرت آیت‌الله سیدعلی خامنه‌ای (رهبر معظم انقلاب اسلامی)، ایشان هم مجرمای شهید در مدرسه آیت‌الله بروجردی (خان) و از هم‌زمان و دوستان مبارزاتی او بودند.

حضرت آقا‌همیشه از ایشان به عنوان فردی شجاع خوش‌خلق و شهیدی متعدد و وارسته پاد کرد و او را از استوانه‌های

نهضت انقلاب اسلامی که با وجودشان درخت تنومند انقلاب آبیاری گردید، می‌دانند و می‌شناسند. آیت‌الله سیدمحمد خامنه‌ای (برادر مقام معظم رهبری) هم، از جرمایه‌های شهید قریشی در مدرسه خان در قم بود و درباره شهید می‌گوید: آقای

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

حجت‌الاسلام والمسلمین محمدحسن رحیمیان؛ وی که از دوستان مبارزاتی شهید قریشی بود که حرجه ایشان در مدرسه آیت‌الله بروجردی (خان) را به عنوان ستاد تدبیه و توزیع تراکت و اعلامیه‌های انقلابی معرفی می‌کرد.

شهادت

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

حجت‌الاسلام والمسلمین محمدحسن رحیمیان؛ وی که از دوستان مبارزاتی شهید قریشی بود که حرجه ایشان در

مدرسه آیت‌الله بروجردی (خان) را به عنوان ستاد تدبیه و

توزیع تراکت و اعلامیه‌های انقلابی معرفی می‌کرد.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، باید این سید

قریشی انسانی خوش سیرت و بخوردار از اخلاقی متعال بود.

آقای محمدعلی شهبازی که از هم‌بندهای شهید قریشی

بوده، ساعات پایانی زندگی دنیایی حجت‌الاسلام قریشی را

چنین توصیف می‌کند: آن مرحوم (شهید قریشی)، قبل از

فوت، اوضاعی آنقدر بود که چشمش باز نمی‌شد و نصف

بدنش هم فلچ شده بود؛ ضمن اینکه اختیار ادراز خودش را

هم نداشت. دکتر افخارزاده هم که آنچه بود، می‌گفت: سکته

کردند؛ ولی این قدره در زندان زدیم و گفتنی، ب